

[Hartvig Frisch.]

delsen selv. Jeg kunde egentlig godt tænke mig, at det var gaaet mange af os saadan, at vi tænkte ved os selv, at der ligger i Virkeligheden et Problem. Men lidt længere henne i sin Tale omtalte det ærede Medlem de særlige Problemer, der knytter sig til Børn, som er Frugt af Kønshedsforbrydelser, og det ærede Medlem gør opmærksom paa, at Børn, der er Frugt af en saadan Forbindelse, er at betragte som Ægtebørn og bør have Ægtebørns Rettigheder legalt set.

Dersom man nu tænker det igennem, vil man se, at dette kommer til paa en ganske haabløs Maade at stride imod, hvad det ærede Medlem fremsatte som sin generelle Grundanskuelse, for det viser sig, at i dette vil nok det groveste Tilfælde har man altsaa legaliseret Frugten af Forbindelsen aldeles uden at legalisere Forbindelsen selv. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det kan vel ikke nægtes, at det viser sig gennem dette Tilfælde, som det ærede Medlem selv fremdrog, at der er ingen Forbindelse mellem de to Ting, det er blot et logisk Ordspil, han stiller op, som i Virkeligheden intet egentligt Indhold har. Med andre Ord, man kan udmærket godt fra vor Side her i Rigsdagen gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at hjælpe de ulykkelige stillede, der er det, vi populært kalder uægte Børn, og som føler denne Stilling som en tung Byrde, uden paa nogen Maade at legalisere Forbindelsen selv. Den logiske Fangslutning, det ærede Medlem vil have os ind i, den gælder slet ikke, og det ærede Medlem har ved det Eksempel, han selv fremdrog, vist et Tilfælde, hvor der ingen logisk Forbindelse er mellem disse to Ting.

Ser man saa paa selve det principielle Grundsynspunkt, saa er det jo dette, at disse Lovforslags Principper kan ikke gennemføres, fordi det vilde nedbryde Ægteskabsinstitutionen; det er faktisk det principielle Grundsynspunkt for alle de Indvendinger, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremførte. Den eneste rigtige Vej at gaa maatte da være den, at man undgaar, at der fødes Børn uden for Ægteskabet. Man kan nemlig ikke betragte de enkelte Børn alene, man maa i Lovgivningen tage Hensyn til alle Børn, i den Forstand, at man tilstræber, at det størst mulige Antal Børn kommer til at leve under de bedst mulige Forhold. Det ærede Medlem drager da den Slutning, at da de fleste Børn i Danmark er født i Ægteskab, saa maa det være dem, man i særlig Grad tager Sigte paa; vore Bestræbelser maa gaa ud paa at hindre, at der fødes

Børn uden for Ægteskab, og dette kan jo kun gøres ved netop med alle mulige Midler at beskytte Ægteskabet.

Det var Grundkærnen i den principielle Indvendig, det ærede Medlem gjorde. Men der er den beklagelige Ting dertil at sige, at for det første er det jo et umaadeligt Spild, som man her ganske kynisk og raat maa finde sig i, naar Procenten ligger omkring de 10. Der skal et stærkt Bryst til for at kunne gaa ind i den Tankegang: Hensigten maa altsaa være at undgaa, at der fødes Børn uden for Ægteskab, derfor kan vi ikke forbedre de uægteskabelige Børns Stilling, for det vil i Virkeligheden være at favorisere disse Forbindelser; man maa fastholde, at det er Ægteskabet, man maa samle sit Arbejde om, og saa maa man tage dette Spild, selv om Procenten er saa uhyggelig stor, som den faktisk er.

Men lad nu gaa med, at man ganske kynisk vil sige: Ja, det er paa den anden Bø, der maa arbejdes, det er de $\frac{9}{10}$, man maa sætte alt ind paa for at skabe dem de bedst mulige Forhold. Men saa kommer det andet, man maa indvende heroverfor, og det synes jeg nok vidner mest om det haabløse i det ærede Medlems Synspunkt. I, jeg kan sige, snart 1000 Aar, fra den Tid, da Kristendommen blev indført her i Landet, har først den katolske og siden den protestantiske Kirke gjort alt, hvad der overhovedet stod i Kirkens Magt, for at skaffe Ægteskabet den Stilling, som det ærede Medlem fremhæver er nødvendig for Samfundet, og disse to Institutioner, den katolske og senere den protestantiske Kirke, har dertil været hjulpet af Samfundet og af Juristerne. De har i Lovgivningen, baade Straffelovgivningen og alt, hvad der vedrører den økonomiske Lovgivning, fra Samfundets Side faaet den fulde Hjælp til at gennemføre det ærede Medlem Hr. Pürschels Synspunkt: at omgærde Ægteskabet med alle mulige Garantier og navnlig at stille de uægteskabelige Børn som Hørebørn eller Slegfredbørn og alt, hvad det ærede Medlem opregnede, stille dem saaledes, at de i den mindst mulige Grad kunde nyde deres Medborgeres Agtelse. Dette har været forsøgt, som jeg siger, i snart 1000 Aar. Og Resultatet? Der har intet Resultat været at spore.

Naar derfor det ærede Medlem siger til os: en saadan Lovgivning maa ikke gennemføres uden paa langt Sigt — ja, saa maa jeg sige, at man med Hensyn til Garantier af den Art, med Haardhed og Uretfærdighed, med Straf over for Kvinder og Børn, er gaaet Vejen, saa langt den kunde gaas. Man har i